

Kitab Daniel - Nomer Dalapan Welas

Jamna

Jeff Pippenger

2023-12-13

Ilham écés yén pasal katilu tina kitab Daniel ngagambarkeun hukum Minggu di Amérika Sarikat. Dina Yesaya pasal dua puluh tilu, palacuran Tirus, anu ngalakukeun cabul jeung raja-raja di bumi, nyaéta palacuran dina Wahyu anu ngalakukeun cabul jeung raja-raja di bumi. Dina Wahyu tujuh welas, dina tarang palacuran éta katulis: Babul Agung.

Jeung éta awéwé maké pakean warna ungu jeung beureum ngora, dihias ku emas, ku batu-batu mulia, jeung ku mutiara, bari nyekel cangkir emas dina leungeunna, pinuh ku kakajian jeung ku kajorokan tina cabulna: Jeung dina tarangna aya ngaran anu kasurat, RAHASIA, BABILON ANU AGUNG, INDUNGNA AWÉWÉ-AWÉWÉ CABUL JEUNG KAKAJIAN-KAKAJIAN DI BUMI. Wahyu 17:4, 5.

Sateuacan taun 1950, kamus-kamus basa Inggris leres ngaidentifikasi yén awéwé anu digambarkeun dina dua ayat ieu téh garéja Katolik Roma. Sanggeus Jaman Poék kalayan panyiksa-panyiksa Katolik anu lumangsung ti taun 538 nepi ka 1798, sakuliah dunya terang yén garéja Roma téh nyaéta palacuran anu ngalakukeun cabul jeung raja-raja di bumi. Déklarasi Kamerdikaan dirancang minangka panolakan kana pamaréntahan Katolikisme sarta ogé kana pamaréntahan raja-raja dunya anu geus ngawangun hubungan-hubungan anu najis jeung éta palacuran. Yesaya pasal dua puluh tilu ngaidentifikasi yén éta palacuran bakal dipopohokeun. Anjeun moal kungsi manggihan harti palacuran dina Wahyu tujuh welas salaku garéja Katolik dina mesin-mesin pamalur modern mana waé, sabab Firman Allah moal kungsi gagal, sarta Firman Allah nyatakeun yén manéhna bakal dipopohokeun.

Dina poe eta baris kajadian, yén Tirus bakal dipopohokeun salila tujuh puluh taun, nurutkeun mangsa hiji raja; sanggeus tamat tujuh puluh taun Tirus bakal nyanyi kawas awéwé palacuran. Cokot kacapi, ngurilingan kota, eh palacuran anu geus dipopohokeun; alunkeun wirahma anu merdu, nyanyikeun loba lagu, supaya maneh diinget deui. Jeung sanggeus tamat tujuh puluh taun, bakal kajadian yén PANGERAN bakal nganjang ka Tirus, sarta manéhna bakal balik deui kana upahna, sarta bakal ngalacur jeung sagala karajaan di dunya dina sakuliah beungeut bumi. Jeung daganganana jeung upahna bakal jadi kasucian pikeun PANGERAN; éta moal ditimbun atawa disimpen, sabab daganganana bakal pikeun jalma-jalma anu cicing di payuneun PANGERAN, pikeun dahar nepi ka kacukupan, jeung pikeun pakean anu awét. Yesaya 23:15–18.

Firman Allah moal kungsi gagal, jeung ti taun 1798, éta awéwé palacur geus kaliwat poho, tapi dina poé-poé pamungkas manéhna bakal diinget deui. Manéhna diinget deui nalika Sabat poé katujuh kagungan Allah diserang, sarta éta téh hiji-hijina parentah dina Sapuluh Parentah anu salawasna kudu diinget. Manéhna diinget deui nalika manéhna nyokot kacapina, ngurilingan kota, sarta ngadamel wirahma anu éndah jeung loba lagu. Manéhna ngalagukeun lagu-laguna dina ahir

tujuh puluh taun, nyaéta poé-poé hiji raja. Hiji raja, nurutkeun Daniel pasal dua, nyaéta hiji karajaan.

Jeung di mana waé barudak manusa cicing, sato galak di tegalan jeung manuk-manuk di langit geus dipasrahkeun ku Mantenna kana panangan anjeun, sarta geus ngajadikeun anjeun panguasa maranéhna sakabéh. Anjeun téh ieu sirah emas. Daniel 2:38.

Hiji “sirah,” atawa hiji “raja,” duanana mangrupikeun lambang hiji karajaan. Karajaan anu digambarkeun ku “poé-poé hiji raja” téh nyaéta Amérika Sarikat. Amérika Sarikat ngamimitian pamaréntahan profétisna minangka sato galak bumi nalika tatu maut ditepikeun ka palacuran Babul dina taun 1798. Eta terus lumangsung minangka karajaan kagenep dina nubuatan Alkitab nepi ka hukum Minggu. Karajaan literal dina nubuatan Alkitab anu saéstuna maréntah salila tujuh puluh taun nyaéta Babul.

Lah, Kami baris ngutus sarta nyandak sakumna kulawarga ti kalér, saur PANGERAN, jeung Nebukadnésar raja Babul, abdi Kami, sarta baris mawa maranéhna ngalawan ieu tanah, jeung ngalawan pangeusina, jeung ngalawan sakumna bangsa di sakurilingna ieu; sarta Kami baris ngabinasakeun maranéhna sagemblengna, sarta ngajadikeun maranéhna jadi pangreuwaseun, jeung panyirikan, jeung karuksakan anu langgeng. Leuwih ti éta, Kami baris ngaleungitkeun ti maranéhna sora kabungah, jeung sora kagirangan, sora pangantén lalaki, jeung sora pangantén awéwé, sora batu panggilingan, jeung cahaya palita. Jeung sakuliah ieu tanah baris jadi karuksakan jeung pangreuwaseun; sarta bangsa-bangsa ieu baris ngawula ka raja Babul salila tujuh puluh taun. Jeung bakal kajadian, lamun tujuh puluh taun geus pinuh, yén Kami baris ngahukum raja Babul, jeung bangsa éta, saur PANGERAN, ku sabab kajahatan maranéhna, jeung tanah urang Kasdim; sarta Kami baris ngajadikeun éta karuksakan anu langgeng. Yermia 25:9–12.

Babul sacara harfiah maréntah salila tujuh puluh taun, minangka perlambang karajaan dina poé-poé panungtungan anu bakal maréntah salila tujuh puluh taun simbolis. Nebukadnesar, raja Babul, nyerang Yuda tilu kali. Serangan anu kahiji ditujulkeun ka Yoyakim, sarta tujuh puluh taun tina nubuat Yeremia tuluy dimimitian. Ieu réngsé ku pupusna Bélsasar, waktu Allah ngahukum “raja Babul,” sakumaha Anjeunna geus ngahukum raja Yoyakim dina awal tujuh puluh taun éta. Karajaan nubuat anu digambarkeun minangka “poé-poé hiji raja” (hiji karajaan) salaku “tujuh puluh taun” nyaéta Babul, sarta karajaan nubuat Alkitab anu maréntah salila tujuh puluh taun simbolis dina mangsa nalika palacuran Tirus dipopohokeun, nyaéta sato bumi dina Wahyu tilu welas. Peralihan tina karajaan kalima ka kagenep dina nubuat Alkitab dina taun 1798, mangrupa bagian tina bebeneran anu keur dipidangkeun ku Yohanes dina Wahyu pasal tilu welas.

Tuluy kuring nangtung di sisi basisir laut, tuluy ningali hiji sato galak naék ti laut, anu boga tujuh sirah jeung sapuluh tanduk, sarta dina tanduk-tandukna aya sapuluh makuta, jeung dina sirah-sirahna aya ngaran pitenah.... Tuluy kuring ningali deui hiji sato galak séjén naék ti bumi; tandukna dua, sarupa jeung anak domba, tapi manéhna nyarita kawas naga. Wahyu 13:1, 11.

Basisir laut anu ku Yohanes dipijak dina Wahyu pasal tilu welas ngagambarkeun taun 1798.

“Dina waktu Kakapaan, sanggeus dirampas kakuatanana, kapaksa eureun tina panganiayaan, Yohanes ningali hiji kakawasaan anyar mucunghul pikeun ngagungkeun sora naga, sarta nuluykeun pagawean anu sarua kejemna jeung ngahina ka Allah. Kakawasaan ieu, anu panungtungan bakal merangan garéja jeung hukum Allah, digambarkeun ku hiji sato galak anu tandukna siga tanduk domba. Sato-sato galak anu saméméhna geus naék tina laut; ari ieu mah naék tina darat, ngagambarkeun mucunghulna éta bangsa kalayan tengtrem, nyaéta bangsa anu dilambangkeunana—Amérika Serikat.” Signs of the Times, February 8, 1910.

Sato anu naék ti laut dipisahkeun ku basisir laut tina sato anu ti darat. Karajaan kalima dina nubuat Kitab Suci taun 1798 (basisir laut) ngawakilan sajarah anu geus kaliwat, sedengkeun karajaan kagenep mangrupa sajarah anu bakal datang. Kaum Millerite henteu ningali ieu bebeneran. William Miller dipaparin panyanggakeun kana kakawasaan naga tina paganisme jeung hubunganana jeung karajaan saterusna anu dilambangkeun minangka sato tina Katolik. Wahyu tilu welas muka carita ngeunaan nabi palsu, nya éta anu katilu tina tilu kakawasaan anu mingpin dunya ka Armagedon. Ieu carita dimimitian di basisir laut taun 1798.

Amérika Sarikat ngamimitian sajarahna ku perlambang anak domba, tapi mungkas sajarahna ku nyarita saperti naga. Sajarah tujuh puluh taun simbolis pamaréntahan sato galak bumi dipidangkeun dina hiji ayat, dina pasal tilu welas Kitab Wahyu, sabab éta ayat ngaidéntifikasi boh awal boh ahir sato galak bumi dina kalimah anu sarua.

Saterusna kuring ningali deui hiji sato galak séjén naék ti bumi; tandukna dua, siga anak domba, tapi nyarita kawas naga. Wahyu 13:11.

Nalika Amérika Sarikat nyarita kawas naga, éta netepkeun hukum Minggu. Saméméh éta ngalaksanakeun panegakan ibadah Minggu, gereja-gereja murtad Protestan bakal ngahiji sarta ngarebut kadali pulitik kana pamaréntahan murtad, bari maranéhna ngawangun gambar sato galak éta. Nalika ilham ngaidéntifikasi (jeung kitu dilakukeunana sababaraha kali) yén ibadah pangbakti Nebukadnesar ka gambar emas ngawakilan hukum Minggu, éta nandaan ahir tujuh puluh taun simbolis sato galak bumi. Daniel pasal hiji nepi ka tilu ngawakilan talatah tilu malaikat dina Wahyu pasal opat welas. Malaikat katilu jadi hiji bebeneran anu hirup dina hukum Minggu.

Dina harti kenabian, pasal hiji nepi ka tilu dina kitab Daniel ngawakilan tujuh puluh taun simbolis tina sato galak bumi dina Wahyu tilu welas. Ujian kadaharan anu digambarkeun dina pasal hiji, jeung perlambang Yoyakim, nétélakeun yén pasal hiji, dina harti kenabian, dimimitian dina mangsa dibéré kakawasaan ka malaikat kahiji, boh dina 11 Agustus 1840, boh dina 11 Séptémber 2001, dina sajarah malaikat katilu.

Babul teh bangsa anu maréntah salila tujuh puluh taun, jeung taun-taun éta ngagambarkeun sajarah Amérika Sarikat. Tujuh puluh taun Babul henteu réngsé nepi ka lila sanggeus Nebukadnésar ngabaktikeun patung emas, tapi sacara nubuat tujuh puluh taun simbolis anu dipaké ku Yesaya dina pasal dua puluh tilu, réngsé dina pasal tilu kitab Daniel. Nalika orkéstra Nebukadnésar maénkeun musik pikeun upacara pangabdian éta, tanda sato galak dipaksakeun, sarta dina mangsa éta awéwé palacuran Tirus jeung Babul mimiti ngawihkeun lagu-laguna ka raja-raja bumi, sedengkeun Israél nu murtad sujud jeung nari.

Raja Nebukadnesar ngadamel hiji arca tina emas, jangkungna genep puluh hasta, lébarna genep hasta; anjeunna ngadegkeun éta di tanah datar Dura, di propinsi Babul. Geus kitu Raja Nebukadnesar ngutus pikeun ngumpulkeun para pangéran, para gubernur, para kapala, para hakim, para bendahara, para panasehat, para syahbandar, jeung sakumna pamingpin propinsi, sangkan maranéhna sumping ka upacara pangbakti arca anu geus diadegkeun ku Raja Nebukadnesar. Tuluy para pangéran, para gubernur, para kapala, para hakim, para bendahara, para panasehat, para syahbandar, jeung sakumna pamingpin propinsi, karumpul pikeun upacara pangbakti arca anu geus diadegkeun ku Raja Nebukadnesar; sarta maranéhna nangtung di payuneun arca anu geus diadegkeun ku Nebukadnesar. Geus kitu saurang juru béja ngagero tarik, “Ka maranéh diparentahkeun, hé bangsa-bangsa, umat-umat, jeung rupa-rupa basa, yén dina waktu maranéh ngadéngé sora tarompet, suling, kacapi, kecapi, gambus, santur, jeung sagala rupa musik, maranéh kudu sujud sarta nyembah ka arca emas anu geus diadegkeun ku Raja Nebukadnesar; jeung sing saha anu henteu sujud sarta nyembah, dina jam éta kénéh bakal dialungkeun ka tengah hawu seuneu anu hurung ngagedur.” Ku sabab kitu, dina waktu éta, nalika sakumna rahayat ngadéngé sora tarompet, suling, kacapi, kecapi, gambus, santur, jeung sagala rupa musik, sakumna rahayat, bangsa-bangsa, jeung rupa-rupa basa, sujud sarta nyembah ka arca emas anu geus diadegkeun ku Raja Nebukadnesar. Daniel 3:1–7.

Dina éta “waktu,” atawa dina “jam” anu sarua, nyaéta hukum poé Minggu di Amérika Sarikat, saha waé anu nolak nyembah kana patung emas éta bakal “dialungkeun ka tengah hawu seuneu anu hurung pisan.” Hiji-hijina kitab dina Perjangjian Heubeul anu ngandung kecap anu ditarjamahkeun jadi “jam,” nyaéta kitab Daniel. Kecap “jam” dina pasal tilu ngawakilan datangna tanda sato galak. Kecap “jam” ogé ngawakilan amanat malaikat kahiji dina pasal opat, sabab di dinya éta ngalambangkeun pangéling ka Nebukadnesar ngeunaan “jam” panghukuman Allah anu bakal datang.

Tuluy Daniel, anu ngaranna Belteshazzar, kacida kagétna salila sajam, sarta pikiranana ngagangu anjeunna. Raja nimbalan sarta ngandika, “Belteshazzar, ulah ngantep impian éta, atawa tafsirna, nyusahkeun anjeun.” Belteshazzar ngawaler sarta ngandika, “Juragan abdi, mugi éta impian tumiba ka jalma-jalma anu ngabenci ka anjeun, sarta tafsirna ka musuh-musuh anjeun.” Daniel 4:19.

Daniel nyangking panggeuing ka Nebukadnesar ngeunaan jam pangadilan Allah anu bakal datang ka dirina, anu engké ku Nebukadnesar ditampik. “Jam” dina pasal opat, nalika dipaké deui dina éta pasal, ku kituna ngawakilan “jam” nalika pangadilan éta sumping. Dina sajarah Millerite, “jam” anu kahiji dina pasal opat ngawakilan datangna malaikat kahiji dina taun 1798. Amanat éta kacumponan nalika pangadilan pamariksaan dimimitian dina 22 Oktober 1844. “Jam” dina pasal opat téh mimitina mangrupikeun lambang hiji amanat ngeunaan pangadilan anu bakal datang, tuluy dipaké minangka lambang yén pangadilan éta geus sumping. Pamakéan kahiji kecap “jam” ngawakilan taun 1798, jeung datangna malaikat kahiji, sedengkeun pamakéan kadua ngawakilan 22 Oktober 1844, jeung datangna malaikat katilu.

Dina jam anu sarua, éta perkara katetepkeun ka Nebukadnésar; sarta anjeunna diusir ti antara manusa, tuluy ngadahar jukut kawas sapi, jeung awakna kabasahan ku ibun ti sawarga, nepi ka

buukna tumuwuh kawas bulu rajawali, sarta kukuna kawas cakar manuk. Daniel 4:33.

Ku kituna, kecap “jam” dina pasal kaopat téh mangrupa lambang boh taun 1798 boh 1844, anu jadi titik panungtungan pikeun dua kutuk “tujuh kali,” ngalawan karajaan Israél beulah kalér (mimitian taun 723 SM) jeung beulah kidul (mimitian taun 677 SM). Dua kutuk éta, anu ngalambangkeun dua rébu lima ratus dua puluh taun paburencay jeung perbudakan, ngalambangkeun palaksanaan amarah Allah anu kahiji jeung anu panungtung ka umat-Na anu murtad. Duanana dimimitian ku pangadilan Allah, sarta tungtung masing-masingna ngalambangkeun amanat panggeuing ngeunaan pangadilan panalungtikan Allah anu geus ngadeukeutan, atawa datangna pangadilan panalungtikan éta. Duanana pangadilan anu dilambangkeun ku tungtung dua pangadilan “tujuh kali” éta, dilambangkeun ku kecap “jam,” dina pasal kaopat kitab Daniel.

Dina sajarah Millerite, “jam” ngalambangkeun awal gerakan dina mangsa ahir taun 1798, nalika malaikat kahiji sumping, sarta “jam” anu kadua dina pasal opat ngalambangkeun ahir gerakan, nalika malaikat katilu sumping dina 22 Oktober 1844. Gerakan Millerite tina malaikat kahiji diulang deui dina gerakan malaikat katilu, ku kituna dua pamakéan kecap “jam” dina pasal opat ogé nandaan mangsa ahir dina taun 1989, sarta ogé hukum Minggu anu baris geura datang. Gerakan Millerite tina malaikat kahiji ngumumkeun dibukana pangadilan panalungtikan, sarta gerakan malaikat katilu ngumumkeun dibukana pangadilan eksekutif Allah, anu lumangsung sacara progresif, dimimitian ti hukum Minggu, teras neraskeun jeung beuki ngaronjat nepi ka Kadatangan Kristus anu Kadua.

Urang baris neraskeun pangajaran urang ngeunaan Daniel pasal katilu, sarta ngaréngsékeun pamikiran urang ngeunaan kecap “jam” dina artikel salajengna.

“Tengetan, Kami ngutus maranéh saperti domba di tengahing ajag; ku sabab éta maranéh kudu palinter saperti oray, jeung polos saperti japati. Tapi waspadalah ka manusa, sabab maranéhna bakal nyerenkeun maranéh ka majelis-majelis, jeung bakal mecut maranéh di sinagoga-sinagoga maranéhna; sarta maranéh bakal digiring ka payuneun para gubernur jeung raja-raja ku lantaran ngaran Kami, jadi kasaksian ngalawan maranéhna jeung bangsa-bangsa sanés Yahudi. Tapi lamun maranéhna nyerenkeun maranéh, ulah salempang kumaha atawa naon anu kudu diucapkeun ku maranéh; sabab dina éta jam kénéh bakal dipaparinkeun ka maranéh naon anu kudu diucapkeun. Sabab lain maranéh anu nyarita, tapi Roh Rama maranéh anu nyarita di jero maranéh. Jeung dulur lalaki bakal nyerenkeun dulur lalakina ka pati, jeung bapa bakal nyerenkeun anakna; sarta barudak bakal ngalawan kolotna, jeung nyababkeun maranéhna dipaéhan. Jeung maranéh bakal dipikangéwa ku sakumna jalma ku sabab ngaran Kami; tapi sing saha anu tahan nepi ka ahir, éta anu bakal disalametkeun. Tapi lamun maranéhna nganiaya maranéh di ieu kota, lumpatlah ka kota séjén; sabab satemenna Kami nyebutkeun ka maranéh, maranéh moal acan ngideran kota-kota Israil nepi ka Putra Manusa sumping. Murid henteu leuwih luhur ti guruna, jeung hamba henteu leuwih luhur ti dununganna. Geus cekap pikeun murid lamun manéhna jadi saperti guruna, jeung hamba saperti dununganna. Lamun maranéhna geus nyebut juragan imah éta Beelzebub, komo deui anggota kulawargana! Ku sabab éta ulah sieun ka maranéhna; sabab teu aya naon-naon anu katutup anu moal dibuka, jeung anu disumputkeun anu moal dipikawanoh. Naon anu Kami caritakeun ka maranéh dina poék, caritakeun ku maranéh dina caang; jeung naon anu kadéngé

ku ceuli, wartakeun ku maranéh di luhur hateup imah. Jeung ulah sieun ka maranéhna anu maéhan awak, tapi teu mampuh maéhan jiwa; sabalikna, sieunlah ka Anjeunna anu mampuh ngancurkeun boh jiwa boh awak di naraka. Mateus 10:16–28.”